

[Udenrigsministeren]

Parlamentet, så kraftigt som den økonomiske situation nu engang kan gøre det forsvarligt.

Forkastelsen af budgettet skaber ingen akut finansieringskrise for EF. Det er fastlagt i traktaten, hvilken fremgangsmåde der skal følges i tilfælde af forkastelse. I hovedtræk går bestemmelsen ud på, at der hver måned kan udbetales $\frac{1}{2}$ af bevillingerne på 1979-budgettet. Der er endnu ikke fremsat et nyt budgetforslag. Først når der foreligger et sådant udspil fra Kommissionen, er der mulighed for at vurdere, hvilke muligheder der foreligger for at tilvejebringe en tilfredsstillende løsning.

I det sidste $\frac{1}{2}$ år har spørgsmålet om det såkaldte britiske nettobidrag beslåglagt en stigende del af EFs arbejde. Det er efter regeringens opfattelse i sig selv beklageligt. Vi finder, at en række andre spørgsmål, herunder i forbindelse med den økonomiske situation, valutaproblemerne samt bestræbelserne på at opbygge en fælles energipolitik, er emner, som har langt større betydning for det fremtidige europæiske samarbejde.

Det må imidlertid erkendes, at der foreligger et problem, som et af medlemslandene anser for at være overordentlig betydningsfuldt. Det er et grundelement i Danmarks markedspolitik, at i en sådan situation har det pågældende medlemsland ret til at kræve problemet præsenteret og drøftet i Ministerrådet. Det lykkedes ikke at finde en løsning på Det europæiske Råds møde i Dublin den 29. og 30. november sidste år. Kommissionen fik på dette møde i opdrag at udarbejde en række yderligere undersøgelser, specielt med henblik på at forøge udbetalingerne fra EFs budget til Storbritannien. Dette yderligere materiale forventes først at foreligge omkring den 1. februar. Danmark afviser ikke at deltage i arbejdet med at tilvejebringe et kompromis, forudsat at alle lande, herunder Storbritannien, er indstillet på at søge frem mod en tilfredsstillende løsning, som én gang for alle fjerner dette spørgsmål fra Ministerrådets bord.

Regeringen vil særlig lægge vægt på, at en løsning ikke ensidigt tilsigter en finansiel overførsel til Storbritannien, men er en del af mere omfattende bestræbelser på at tilføre EF større dynamik, specielt med henblik på de store aktuelle problemer.

De regler, der gælder for EFs finansiering, blev fastlagt i 1970. De er bygget op omkring

toldunionen og den fælles landbrugspolitik. De enkelte medlemslande indbetaler det fulde provenu af deres toldindtægter og landbrugsimportafgifter til EFs kasse. Herudover indbetales der op til 1 procentpoint af et fælles beregningsgrundlag for merværdiafgift.

Overgrænsen for EFs finansiering udgøres således af det ene procentpoint for det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgift. Procenten for 1980-budgetforslaget er fastsat til 0,80. Det betyder, at der er plads til en vis udgiftsforøgelse.

Tilvejebringelse af yderligere finansieringskilder kræver en beslutning i Ministerrådet. Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt forslag herom fra Kommissionen, men det ventes, at Kommissionen kommer med et udspil i løbet af første halvår 1980. Det skyldes bl. a., at der vil gå betydelig tid fra vedtagelse i Ministerrådet til den praktiske iværksættelse af en beslutning om fremskaffelse af yderligere finansieringskilder.

Det er regeringens opfattelse, at finansieringsloftet ikke nås i 1980, men at det kan blive aktuelt i 1981 eller 1982. Det er vanskeligt at vurdere udviklingen i EFs udgifter. Det skyldes bl. a., at den vigtigste udgiftspost, nemlig landbrugsudgifterne, er stærkt afhængig af bl. a. klimatiske forhold, ligesom indtægterne svinger som følge af den økonomiske aktivitet.

Under alle omstændigheder vil der blive behov for at overveje spørgsmålet om yderligere finansieringsmidler i forbindelse med en eventuel udvidelse af EF med Spanien og Portugal. Den græske indtræden i EF 1. januar 1981 vil have begrænsede budgetmæssige virkninger og vil derfor ikke væsentligt påvirke tidspunktet for, hvornår der vil blive behov for at fremskaffe yderligere finansieringskilder.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Allerførst vil jeg gerne slå fast, at Danmark har en fundamental interesse i den fælles landbrugspolitik, som har givet det danske samfund store økonomiske fordele. Uden den fælles landbrugspolitik ville vore problemer med betalingsbalanceunderskuddet og arbejdsløsheden have været endnu større. EFs landbrugspolitik er i den aktuelle situation præget af ét hovedproblem, og det er den